

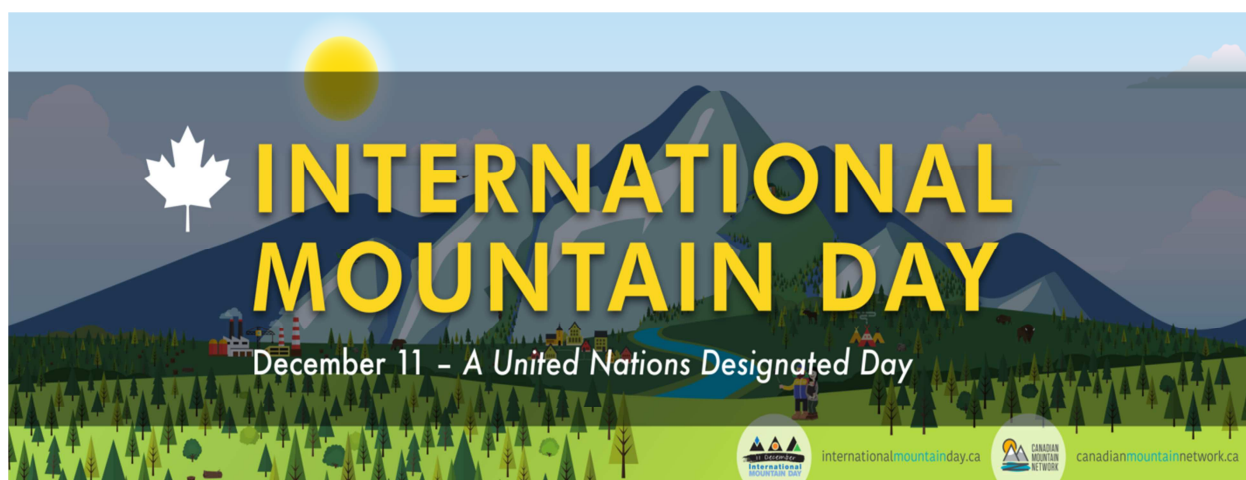

۲۰ آذر، روز جهانی کوهستان

(۱۱ دسامبر)

This year's theme is Mountains under Pressure: climate, hunger, migration.

موضوع سال ۲۰۱۲: کوهستان تحت فشار است: آب و هوا، گرسنگی، مهاجرت.

۲۰ آذر برابر با ۱۱ دسامبر، روز جهانی کوهستان نامگذاری شده است. سرمنشأ اصلی این نامگذاری، به سال ۱۹۹۲ و تصویب فصل ۱۳ دستور کار ۲۱، یعنی "مدیریت اکوسیستم‌های شکننده: توسعه پایدار کوهستان" در کنفرانس محیط زیست و توسعه سازمان ملل متحد بر می‌گردد که نقطه عطفی در تاریخ توسعه کوه‌ها بود. با افزایش توجه به اهمیت کوه‌ها، مجمع عمومی سازمان ملل، سال ۲۰۰۲ را به عنوان "سال بین‌المللی کوه‌ها" و ۱۱ دسامبر ۲۰۰۳ به بعد را، به عنوان "روز بین‌المللی کوه" برگزید.

تیم "آب و کوه" از گروه جنگلداری آژانس غذا و کشاورزی سازمان ملل متحد (FAO)، برگزارکننده و هماهنگ‌کننده این فرآیند بین‌المللی و جشن‌های آن است.

موضوعی که برای امسال (۲۰۱۷) انتخاب شده، **کوهستان تحت فشار است (آب و هوا، گرسنگی، مهاجرت)**

می باشد. حدود ۲۲ درصد از سطح زمین را کوه‌ها پوشش می‌دهند و نقش مهمی در رشد اقتصادی پایدار در جهان، به عهده دارند. تقریباً یک میلیارد نفر از مردم جهان در مناطق کوهستانی زندگی می‌کنند و به طور مستقیم از آن بهره می‌برند و بیش از نیمی از جمعیت انسانی، به‌طور غیر مستقیم به آب، غذا و انرژی پاک حاصل از کوهستان وابسته هستند. به رغم این نقش حساس و حیاتی، کوه‌ها از تغییرات آب و هوا، تخریب زمین، بهره برداری بیش از توان تاب آوری و بلایای طبیعی، با پیامدهای بسیار گسترده و ویرانگر برای جوامع کوهستانی و سایر جوامع بشری، تهدید می‌شوند.

کوه‌ها اولین شاخص‌های تغییر اقلیم هستند و با گرم شدن اقلیم جهانی، تعداد زیادی از گرسنه‌ترین و فقیرترین جوامع کوهستانی در جهان، با موانع بیشتری برای بقای خود مواجه می‌شوند. دمای در حال افزایش نیز به این معنی است که یخچال‌های کوهستانی، به میزان بی‌سابقه ذوب می‌شوند و میلیون‌ها نفر از مردم پایین دست، برای تأمین آب شیرین مورد نیاز، تحت تاثیر این امر قرار می‌گیرند. اما از سوی دیگر جوامع کوهستانی، در مورد چگونگی سازگاری با تغییر اقلیم، در طول نسل‌ها دانش و تجربه‌ی فراوانی در اختیار دارند.

تغییر اقلیم، تغییرات آب و هوایی و بلایای ناشی از آن، همراه با تبعات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی که بدنبال دارد، آسیب‌پذیری مردم کوهستان نسبت به کمبود مواد غذایی و فقر را، بیش از پیش افزایش می‌دهد. در حال حاضر حدود ۳۹ درصد از جمعیت کوهستانی در کشورهای در حال توسعه (۳۲۹ میلیون نفر)، به دلیل عدم امنیت غذایی، در معرض تهدید قرار دارند.

با افزایش آسیب پذیری جمعیت مناطق کوهستانی، مهاجرت به خارج از کشور و به مراکز شهری افزایش می‌یابد و کسانی که برای اداره‌ی مزارع باقی می‌مانند، اغلب زنان هستند که به منابع مالی، آموزش و حق مالکیت زمین، دسترسی ندارند. همچنین مهاجرت از مناطق کوهستانی، به شکل قابل ملاحظه‌ای منجر به کاهش ارائه‌ی خدمات اکوسیستمی و حفظ تنوع فرهنگی و زیستی می‌شود و این در حالی است که کوه‌ها، مکان‌های گردشگری و مسیرهای فرهنگی هستند و گردشگری کوهستانی، حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد از صنعت گردشگری جهانی را تشکیل می‌دهد. اصلاح سیاستگذاری‌ها در مدیریت و سرمایه‌گذاری در بخش‌های دولتی و خصوصی، می‌تواند شرایط سخت مردم جوامع کوهستانی را کاهش داده و از میزان مهاجرت به شهرها نیز بکاهد.

محصولات و خدمات کوهستان، برای بهبود معیشت و تقویت اقتصاد محلی، دارای پتانسیل زیادی است. تقاضای جهانی برای محصولات کوهستانی مانند قهوه، عسل، گیاهان و ادویه جات، و همچنین صنایع دستی، لوازم آرایشی و داروها، پیوسته در حال افزایش است و این موضوع، به تولیدکنندگان بومی و کوچک امکان می‌دهد که محصولات منحصر به فرد خود را با قیمت مناسب به دست آورند و همچنین برای مشتریان، ارزش افزوده به ارمغان بیاورند. همچنین کوه‌ها با تأمین زمین برای محصولات کشاورزی، چریدن دام و جاری کردن آب در رودخانه برای ماهیگیری، به امنیت غذایی کمک می‌کنند. کشاورزی کوهستانی برای قرن‌ها، الگویی برای توسعه‌ی پایدار بوده است و به لطف کارکرد کوچک ولی مهم آن و رد پای کم کربن، به طور ذاتی شغلی "سبز" محسوب می‌شود. از ۲۰ گونه گیاهی که ۸۰ درصد از غذای جهان را تأمین می‌کنند، ۷ گونه‌ی آن در کوهستان کشت شده و یا منشأ کوهستانی دارند: ذرت، سیب زمینی، جو، سورگوم، کوینو، گوجه فرنگی و سیب.

اکثر تولیدات کشاورزی کوهستانی، برای مصرف خانواده است و نقش کلیدی در تأمین امنیت غذایی خانوارها ایفا می‌کند. تولید و بازاریابی محصولات کوهستانی ارزشمند، می‌تواند اقتصادهای محلی را تقویت کند و همه‌ی اینها نشان دهنده‌ی تنوع معیشت در کوهستان است.

اهمیت دیگر کوه‌ها، تأمین ۶۰ تا ۸۰ درصد آب شیرین جهان و به تبع آن تأمین امنیت غذایی است و بدون آن، تحقق توسعه‌ی پایدار که هدفش ریشه کن کردن فقر و گرسنگی است، امکان پذیر نیست.

برخی از بزرگترین شهرهای جهان، از جمله نیویورک، ریودوژانیرو، نایروبی، توکیو و ملبورن، وابسته به آب‌های شیرینی هستند که از کوه‌ها سرازیر می‌شود.

کوه دماوند در کشور ما نیز از همین ویژگی‌های برجسته و حیاتی برخوردار بوده و جلوه‌های بصری زیبایی آن، تماشاگه راز ایرانیان است.

کوه‌ها، نقش کلیدی در ارائه‌ی انرژی‌های تجدید پذیرمانند انرژی‌های آبی، انرژی خورشیدی، انرژی باد و بیوگاز بازی می‌کنند که در حال حاضر، تولید حدود یک پنجم برق سراسر جهان، از این نوع انرژی‌هاست. در بعضی کشورها، تقریباً به طور انحصاری برای تولید برق، از آب استفاده می‌کنند اما مناطقی که آب و هوای خشک دارد و یا مناطق گرمسیری، دارای توانایی بالایی برای تولید انرژی از منبع خورشید هستند.

روز بین‌المللی کوهستان در سال ۲۰۱۷، فرصتی برای نشان دادن چگونگی تاثیر آب و هوا، گرسنگی و مهاجرت در مناطق کوهستانی بوجود آورده و زمینه‌ی اطمینان از توسعه‌ی پایدار در حوزه‌ی کوه‌ها در برنامه ۲۰۳۰ و در اجرای توافقنامه‌ی پاریس را فراهم می‌آورد.

امسال موضوع روز جهانی کوهستان، در نشست جهانی همکاری کوهستانی که در روزهای ۱۱-۱۳ دسامبر در مقر FAO در رم برگزار می‌شود نیز، مطرح و بر چالش‌ها و فرصت‌های توسعه‌ی پایدار کوهستان‌ها، تمرکز می‌کند و چارچوب عملی را برای حمایت از اقدام‌های مشخص و ایجاد سیاست‌هایی که تقویت انعطاف پذیری مردم و محیط‌های کوهستانی با هم را ایجاد می‌کند، ترسیم خواهد کرد.

موضوع این روز، در کشورها، جوامع و سازمان‌ها، می‌تواند تغییر کند و هر کشوری بر اساس مسایل پرچالش مربوط به اقلیم خود، می‌تواند موضوع خاص خود را انتخاب کند.

تماس و آگاهی رسانی و با اخبار مربوط به جشن‌هایی که در حال برنامه ریزی هستند، از طریق Info-IMD@fao.org انجام می‌شود.

مطالب برگرفته از سایت:

International
mountain day

